

DOSTA GAZEL**Metin ÖZARSLAN**

Bütün beyaz sayfalar kör hattatlar elinde
Kâğıt bezgin ve suskun kâğıt bîçâre ey dost

Aşktan dem vurur her dem dudaklar umarsızca
Mânâ bitti tükendi söz pâre pâre ey dost

Gül bükerek boynunu ıssız bir yerde kaldı
Bülbül ötmeden teslim oldu ağyâre ey dost

Varlığında rahm etmez yokluğunda hiç oldu
Gide mi deli gönül yâre yalvare ey dost

Gerçek âşık yanmaya ezelden karar kıldı
Ve attı taammüden kendini nâre ey dost

Hakikat uçup gitti bir daha dönmez geri
Bindi de havalandı mistik tayyare ey dost

Tabipler merhemini boşa ikmal eyledi
Garibin yüreğinde onulmaz yâre ey dost

Ölüm geldi gam değil zerrece yerinmedim
Meğer sarı buğdaylar kabrimi sare ey dost

Ağlamakta maharet keşp eden her fani kul
Dua ede metinçün gâni gaffare ey dost